

РЕШЕНИЕ

№ 982

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10179** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Ф“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-449/02.10.2023г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/.

С жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, постановена при нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че във връзка с наложената санкция по т.1 от заповедта е подадено възражение, което е разгледано от Арбитражната комисия към СЗОК и е прието за основателно, а ответникът не го е взел предвид при постановяване на оспорения акт и не е изложил мотиви в тази насока. В тази връзка се твърди, че заповедта е немотивирана, което е основание за отмяната ѝ. Иска се заповедта да бъде отменена. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки, с които твърди, че до 25.09.2023г. в НЗОК не е постъпило решение на Арбитражната комисия и органът се е произнесъл съгласно чл.40, ал.2 от индивидуалния договор. Обосновава се и нарушение на чл.8, ал.1, т.6 от индивидуалния договор, тъй като са отпуснати повече от три лекарствени продукта по една диагноза за един период и сумата на лекарствения продукт с НЗОК код SF823 подлежи на възстановяване.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заповед от 04.08.2023г., на основание чл.72, ал.9 и ал.10 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, чл.36, ал.1, т.1 и чл.52, ал.2 от индивидуалния договор за отпускане на лекарства, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК, управителят на НЗОК е наредил по отношение на аптека „Б.“, собственост на „Ф“ ЕООД, находяща се в [населено място] да бъде извършена проверка по изпълнение на Индивидуален договор № 227780/16.12.2021г. за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК. Посочени са срокът за извършване на проверката и длъжностните лица, които следва да я извършат. Препис от заповедта е получен от стажант-фармацевт Т. Т..

Проверката е извършена в периода от 07.08.2023г. – 11.08.2023г. от определените със заповедта длъжностни лица. Съставен е констативен протокол /КП/ № РД-25-561-1/07.08.2023г., който е връчен на Т. Т. на 07.08.2023г..

В преписката е приложено обяснение от Т. Т., според което е на преддипломен стаж и на 07.08.2023г. е работила в аптеката без магистър фармацевт, като е изпълнявала рецепти от 2058 до 2064.

С писмо, постъпило на 29.08.2023г. в НЗОК, директорът на СЗОК е уведомил, че е постъпило възражение с вх. № 22-7780-2/14.08.2023г. срещу КП № РД-25-561-1/07.08.2023г..

Издадена е оспорената заповед, с която предвид разпоредбите на чл.40, ал.1 и ал.2 от индивидуалния договор /ИД/ са наложени следните санкции: по т.1/ за нарушение на чл.6, ал.1 от ИД и съгласно чл.50, ал.1, т.1 от договор № 227780/16.12.2021г. - прекратяване на договора и по т.2/ за първо нарушение на чл.8, ал.1, т.6 от ИД и съгласно чл.50, ал.1, т.6, б.“а“ от договор № 227780/16.12.2021г. – финансова неустойка в размер на 50,00 лв..

Заповедта е връчена на 05.10.2023г. на работещо в аптеката лице – д-р Д. И.. На фирма „Фс“ ЕООД е съобщена с писмо, получено на 10.10.2023г.. Жалбата е подадена в АССГ на 19.10.2023г..

На 10.10.2023г. в НЗОК е постъпило писмо от директора на СЗОК, с приложено решение № 06/28.08.2023г. на Арбитражната комисия към СЗОК относно постъпилото възражение от дружеството жалбоподател срещу КП. С посоченото решение е прието за основателно възражението за констатираното в т.1 нарушение от Констативния протокол относно инцидентно отсъствие на магистър фармацевт Р. Н. от аптеката извикана по спешност поради инцидент с възрастен родител и обслужване на пациенти от стажант магистър фармацевт Т. Т. след задължителна консултация по телефон от магистър фармацевт Р. Н. преди предприемането на всякакви действия по отпускане на лекарствени средства. Решението е взето след гласуване с два гласа „против“ и четири гласа „за“.

Представен е договор № 227780/16.12.2021г. за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК, сключен между НЗОК и „Ф“ ЕООД.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от адресат на акта и срещу подлежаща на оспорване заповед за налагане на санкции.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с разпоредбите на чл.76, ал.1 и ал.2 от ЗЗО. Заповедта е издадена в писмена форма, с посочени фактически и правни основания.

Процедурата по установяването на нарушения по реда на ЗЗО и налагане на санкции за осъществяването им е регламентирана в чл.72 и чл. 74 от ЗЗО. Предвиденият в закона ред е пренесен в Инструкция № РД-16-10 от 1.03.2022г. за осъществяване на контрол по чл.72, ал.10 от ЗЗО по изпълнението на договорите за отпускане на лекарствени продукти по чл. 262, ал.6, т.1 от ЗЛПХМ, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК, издадена на основание чл.72, ал.10 от Закона за здравното осигуряване /Инструкция № РД-16-10 от 1.03.2022г./ и Инструкция № РД-16-46 от 3.07.2023г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от Закона за здравното осигуряване, издадена на основание чл.72, ал.10 от ЗЗО / Инструкция № РД-16-46 от 3.07.2023г./.

В случая контролът по изпълнение на договорът с НЗОК е осъществен чрез проверка, извършена от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК, които съгласно чл.72, ал.3 от ЗЗО могат да извършват проверки на територията на цялата страна.Проверяващите длъжностни лица са изготвили констативен протокол, с отразени в него констатации. Жалбоподателят на 14.08.2023г. е подал възражение по т.1 от КП, за което управителят на НЗОК е уведомен с писмо от СЗОК, получено на 29.08.2023г.. Арбитражната комисия се е произнесла с решение от 28.08.2023г. в съответствие с разпоредбата на чл.75, ал.7 от ЗЗО. До тук предвиденият ред за осъществяването на контрола в ЗЗО и в двете Инструкции е спазен.

Допуснато е нарушение при издаване на оспорената заповед за налагане на санкции. При постановяване на административния акт на 02.10.2023г. органът не е взел предвид решението на Арбитражната комисия, прието на 28.08.2023г. и касаещо констатациите по т.1 на КП. Съгласно чл.39, ал.1 от Инструкция № РД-16-46 от 3.07.2023г., когато арбитражната комисия отхвърли изцяло констатациите на длъжностното лице по чл.72, ал.2 от ЗЗО, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК писмено уведомява лицето - обект на проверката, за решението за прекратяване на производството. В случая вместо да прекрати производството по т.1 от КП административният орган е наложил санкция за това нарушение. Допуснато е съществено процесуално нарушение. То обосновава процесуалната незаконосъобразност на издадената заповед.

В чл.76, ал.3 и ал.4 от ЗЗО и чл.40, ал.1 от договор № 227780/16.12.2021г. са изброени изчерпателно хипотезите, при които административният орган може да наложи санкция без решение на арбитражната комисия: 1/Арбитражната комисия не се е произнесла с решение в срока по чл.75, ал.7 от ЗЗО; 2/ когато е налице равен брой гласове, поради което липсва прието решение и 3/ в случай, че съответните районни колегии на съсловните организации не са посочили свои представители в сроковете по чл.75, ал.6 от ЗЗО за създаване на арбитражна комисия.

Причините, поради които административният орган не е узнал своевременно за взетото от Арбитражната комисия решение са ирелевантни в случая. Неузнаването не е в резултат на действие или бездействие на жалбоподателя, поради което той не е длъжен да търпи последиците от това. Налице е недобра комуникация между НЗОК и териториалното ѝ поделение СЗОК към което е сформирана Арбитражната комисия. Органът не е изяснил всички обстоятелства от значение за случая, след като е бил уведомен и е знаел, че е подадено възражение срещу КП. Решението на Арбитражната комисия е благоприятно за жалбоподателя и ако органът го беше взел предвид би постановил административен акт с друго съдържание и последици за аптека „Б.“ [населено място].

Нарушението по т.2 от оспорената заповед не е оспорено пред Арбитражната комисия, но не се потвърждава от представените по делото доказателства. Твърди се, че по отношение на ЗОЛ, с ЕГН на дати 03.01.2023г., 28.01.2023г. и 31.01.2023г., по електронни предписания /ЕП/ с № 2300340785F0, с № 23028200B990 и с № 23031002205C за един и същи период, аптека „Б.“ е отпуснала по един и същи МКБ код повече от три лекарствени продукта с НЗОК, а именно: код САО29 за 30 дни, код CF312 за 30 дни, код СА154 за 30 дни и код CF823 за 30 дни. В представената от НЗОК преписка са приложени доказателства само за ЕП № 23031002205C и отпуснатите лекарствени продукти на дата 31.01.2023г. /л.33 и л.45/. Указания за доказателствената тежест на ответника и за представяне на административната преписка в цялост са дадени с определение на съда от 24.11.2023г., за които органът е уведомен на 30.11.2023г.. При тези данни следва извод за недоказаност на нарушението по т.2 от оспорената заповед, респ. по чл.8, ал.1, т.б от договора, тъй като няма данни на едно и също ЗОЛ по електронно предписание да е допуснато отпускане на повече от три лекарствени продукта за едно заболяване и за един период на лечение.

Предвид изложеното жалбата е основателна и оспорената заповед следва да се отмени.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 50,00 лв. за внесена държавна такса.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-253С-449/02.10.2023г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „Ф“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата 50,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: